

فصل اول:

کلیات تحقیق

۱ - ۱ مقدمه

بنا برگواهی تاریخ بشر از دیرباز به صورت اجتماعی می‌زیسته و یکی از مهم‌ترین نیاز‌های آدمی در زندگی اجتماعی بر قراری ارتباط با همنوعان و ایجاد تفہیم و تفاهم است. بشر همواره برای برقراری ارتباط در جوامع خود از وسایل وابزارهای مختلفی سود می‌جسته که در این میان (زبان^۱) مهم‌ترین ابزار و سیله‌ی او به شمار می‌آید.

بنابراین زبان یک «نهاد اجتماعی» است بدین معنی که افراد یک اجتماع به منظور آگاهی از مقاصد و نیت‌های یکدیگر و برای برقراری ارتباط با هم‌دیگر عناصر آن را بر قرار کرده‌اند. زبان نه تنها مهم‌ترین وسیله ارتباطی بشر بلکه پایه اغلب نهادهای دیگر اجتماعی نیز می‌باشد و به دلیل سرشت اجتماعی خود همانگ با اختلاف اجتماعات، مختلف است. به سخن دیگر با اینکه این نهاد^۲ در همه اجتماعات بشری وجود دارد و وظیفه نقش آن در همه جا یکسان است، شکل آن الزاماً در همه جوامع یکسان نیست و نحوه‌ی عمل آن در هر اجتماع با اجتماع دیگر آشکارا تفاوت دارد. به طوری که هر شکلی از زبان فقط در میان افراد جماعتی معین می‌تواند وظیفه‌ی برقراری ارتباط و تفاهم را به جای آورد. (باقری، ۱۳۷۵: ص ۱۲)

مطالعه و توصیف زبان که موضوع اصلی زبان‌شناسی^۳ است، باید در بافت اجتماعی آن انجام گیرد و به واسطه‌ی خصلت اجتماعی زبان نمی‌توان بدون توجه به متغیرهای اجتماعی گوناگون به بررسی کامل آن پرداخت. در واقع میان ساخت زبان و ساخت جامعه و روندها و متغیرهای زبانی و اجتماعی، رابطه‌ای نزدیک و تنگاتنگ وجود دارد و مطالعه‌ی زبان جدا از بافت اجتماعی آن، نمی‌تواند توصیفی همه جانبه و واقع گرایانه از آن بدست دهد. موضوع اصلی علم جامعه‌شناسی زبان^۴ نیز بررسی زبان در جامعه می‌باشد. جامعه‌شناسی زبان نام شاخه‌ی علمی تازه‌ای است که از محل تلاقی زبان‌شناسی و جامعه‌شناسی جوانه زده است. وقتی زبان در ارتباط با گروه یا جامعه مورد مطالعه قرار گیرد یعنی به عنوان ابزار ارتباط بین افراد اجتماع مطرح باشد، بررسی آن در حوزه‌ی شاخه‌ی علمی دیگری قرار می‌گیرد که به آن جامعه‌شناسی زبانی

¹-language

²- Institution

³-linguistics

⁴- Sociology of language

گفته می‌شود . اغلب پیشرفت‌های جامعه شناسی از اوخر دهه ۱۹۶۰ صورت گرفته است . مطالعات افرادی مانند ویلیام لباو^۵ استاد دانشگاه پنسیلوانیا را باید از نخستین گام‌های اساسی در این رشته دانست زیرا در همین بررسی هاست که با بهره گیری از روش‌های جامعه شناسی و زبان شناسی، برای نخستین بار همبستگی متغیرهای زبانی اجتماعی به شیوه‌ای علمی و منظم نشان داده می‌شود. جامعه شناسان زبان به مطالعه و بررسی رابطه‌ی بین زبان و جامعه می‌پردازند. جامعه شناسان زبان همچنین به انواع مختلف گوناگونی‌های زبانی^۶ علاقه‌مند هستند، گوناگونی‌هایی که برای بیان و بازتاب عوالم اجتماعی بکار می‌روند. (باقری ، ۱۳۷۵)

به سادگی می‌توان مشاهده کرد که سخن گویان فارسی زبان همواره در همه‌ی نواحی جغرافیایی و نیز در موقعیت‌های گوناگون به طور یکسان صحبت نمی‌کند، بلکه بر حسب ناحیه‌ی جغرافیایی و نیز موقعیت اجتماعی خاص، گونه‌ی زبانی جغرافیایی و یا صورت‌های زبانی خاص یعنی واژه‌ها، ساخت‌ها و عبارت‌های متفاوتی را به کار می‌برند که تا حدودی معنی‌واحدی را می‌رسانند. به بیان دیگر، گونه‌های زبانی که در خانه، مدرسه یا دانشگاه، محیط کار، بازار، محیط‌های اداری، موقعیت‌های رسمی و جز این‌ها به کار می‌بریم، تا حدودی با یکدیگر متفاوتند ، یعنی، سخنگویان زبان به هنگام ارتباط زبانی با افراد متفاوت ، از گونه‌های زبانی متفاوت استفاده می‌کنند. (ممدوحی، ۱۳۸۴)

شاید این واقعیت در نگاه اوّل عجیب و اغراق‌آمیز به نظر برسد که بسیاری از انسان‌های جهان برای رفع احتیاجات روزمره‌ی خود مجبورند تا چهار یا پنج زبان را بیاموزند: زبان مادری^۷ (محلی^۸ یا بومی^۹) و قومی، زبانی است که انسان از بدو تولد و اغلب از طریق پدر و مادر خود آن را فرا می‌گیرد. (همان)

زبان ملّی^{۱۰}، که فراغیری آن حداکثر از زمان مدرسه رفتن آغاز می‌گردد و بدون یادگرفتن آن زندگی در کشور مربوطه بسیار سخت و دشوار است.

زبان مذهبی^{۱۱}، که شخص به خاطر درک هرچه دقیق‌تر دین و مذهب خود و انجام فرایض آن، باید آن را فرا بگیرد. (همان)

⁵ - William labov

⁶ -linguistic variations

⁷-mother tongue

⁸ -local language(Vernacular)

⁹ -nativee language

¹⁰ - national language

¹¹ -religion language

زبان منطقه‌ای^{۱۲}، که فراغیری آن برای افراد غیربومی ساکن در محلی که زبان مادری آن با زبان مادری شخص ویا زبان ملی کشور مربوطه متفاوت است راهگشا خواهد بود.

(ممدوحی، ۱۳۸۴)

زبان بین‌المللی^{۱۳}، که باید وسیله‌ای باشد برای ارتباط برقرار ساختن با تمامی کشورهای دیگر جهان. از بین این پنج مجموعه‌ی زبانی متفاوت، زبان‌های مادری و بین‌المللی مورد کم توجهی واقع شده‌اند. (همان)

---

¹² - *regional language*
¹³ - *international language*

۲ - ۱ اهمیّت و ضرورت تحقیق

درخت کامیابی از بذر برنامه ریزی می‌روید و برنامه‌ریزی درست مستلزم دو شناخت است:

الف- شناخت وضعیت موجود.

ب- ترسیم وضعیت مطلوب.

و پس از دریافت این دو دانش می‌توان برای حرکت از وضعیت موجود به وضعیت مطلوب نقشه کشید و به این نقشه کشیدن برنامه ریزی می‌گویند. و ضرورت و اهمیّت این پژوهش در ترسیم درست وضعیت موجود دوزبانگونگی در منطقه‌ی اورامانات و اندازه‌ی تسلط زبان‌های فارسی و کردی در حوزه‌های مختلف اجتماعی می‌باشد.

زبان بومی در هم‌جواری زبان رسمی تقریباً روز به روز موقعیت خود را از دست می‌دهد مخصوصاً در میان افراد تحصیل کرده که در این زمینه تاکنون هیچ اقدامی صورت نگرفته است. شناخت بهتر گویش کردی در منطقه‌ی اورامانات می‌تواند از یک طرف برای علاقه مندان به گویش کردی موجود درکشور و از سوی دیگر بعنوان گویشی برای بررسی زبان فارسی سودمند باشد. به طور کلی تحقیق در زمینه‌ی دو زبانگونگی در ایران کمتر صورت گرفته است اما در مورد بررسی جایگاه زبان فارسی و بومی تحقیقاتی در حد پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد انجام شده است که در قسمت پیشینه‌ی تحقیق بدان پرداخته شده است.

بنابراین علاقه مندان می‌توانند در زمینه‌های زیر اطلاعاتی را درباره‌ی زبان کردی در منطقه‌ی اورامانات (شهرستان‌های چهارگانه‌ی پاوه، جوانرود، روانسر و ثلات باباجانی) کسب کنند: آشنا شدن با وضعیت زبانی و شاخه‌های متعدد و گستردگی آن در منطقه‌ی اورامانات، آشنا شدن به کاربرد زبان توسط گروه‌های مختلف، آشنا شدن با چگونگی پیوند گویش کردی با زبان فارسی، پی بردن به رابطه‌ی بین حوزه‌های اجتماعی و انتخاب زبان توسط افراد. همچنین این تحقیق می‌تواند دارایی کاربردهای آموزشی باشد به این صورت که در منطقه‌ی اورامانات زبان مسلط در هر حوزه چه زبانی است و ضمناً علاقه مندان می‌توانند در مورد فرهنگ، جمعیّت، وسعت و موقعیّت این منطقه اطلاعاتی کسب کنند.

۱-۳ مکان تحقیق

شهرستان های چهارگانه‌ی «اورامانات»:

۱- شهرستان پاوه^{۱۴} یکی از سیزده شهرستان استان کرمانشاه ایران است و مرکز آن شهر پاوه است. این شهرستان، سه بخش و هفت دهستان دارد و جمعیت آن بالغ بر ۶۱۹۱۸ نفر است. (آمار ۱۳۸۳ خ). زبان مردم پاوه، گویش کردی اورامی است.

۲- شهرستان جوانرود^{۱۵} از شهرستان‌های استان کرمانشاه در غرب ایران است. مرکز این شهرستان شهر جوانرود (قلعه) است. این شهر در شمال غرب استان کرمانشاه واقع شده است و جمعیت آن بالغ بر ۶۰۳۸۲ نفر است. (آمار ۱۳۸۴ خ). زبان مردم جوانرود یکی از شاخه‌های زبان کردی سورانی به نام جافی است.

۳- شهرستان روانسر^{۱۶} یکی از شهرستان‌های استان کرمانشاه است. مرکز آن شهر روانسر است. جمعیت این شهرستان در سال ۱۳۸۵، بالغ بر ۵۰۷۷۷ نفر بوده است. (آمار ۱۳۸۴ خ) شهرستان روانسر (نیکور باستان) در حدود ۵۵ کیلومتری شمال غرب کرمانشاه و در دامنه کوه یلهور (کوهستان شاهو) قرار دارد زبان مردم جوانرود یکی از شاخه‌های زبان کردی سورانی به نام جافی است.

۴- شهرستان ثلاث باباجانی^{۱۷} یکی از شهرستان‌های استان کرمانشاه ایران است. این شهرستان، در سال ۱۳۸۱ به عنوان شهرستان شناخته شد. مرکز این شهرستان شهر تازه‌آباد است. از گله دیگر شهر آن است.

به سبب سکونت سه طایفه مهم بباباجانی (باباجانی / باوه‌جانی)، قبادی و ولدیگی، نام ثلاث به این شهرستان اطلاق شده است. این شهرستان دو بخش، شش دهستان، دو شهر و ۲۵۲ روستا دارد و هم مرز با کشور عراق است. وسعت این شهرستان حدود ۵۰۰۰ کیلو متر مربع و جمعیت آن ۴۲۰۰۰ نفر می‌باشد. (آمار ۱۳۸۴ خ). زبان مردم جوانرود یکی از شاخه‌های زبان کردی سورانی به نام جافی است.

¹⁴ - Paveh

¹⁵ - Javanrood

¹⁶ - Ravansar

¹⁷ - Salas – e – Babajani

۴- بیان مسئله

«زبان نظامی است که بر پایه آن هم امکان ارتباط پیامی با ویژگی‌های ادراکی میسر می‌گردد و هم بر پایهی آن فرایندهای اجتماعی معتبر، علائم واردہ در اندیشه شکل می‌گیرد و تبیین می‌شود. زبان و علائمی که ضبط می‌شود شکل برجسته‌ی بعد نمادین و فرهنگی انسان است که از نظر اجتماعی جذب می‌شود» زبان یکی از رفتارهای انسانی است که روان‌شناسی^{۱۸} مطالعه‌ی آن را کلیدی برای گشودن اسرار فعالیت‌های عالی ذهن (تفکر، تخیل، استدلال، قضاوت و عواطف و...) می‌داند و از نظر انسان‌شناسی^{۱۹} (معیار انسانیت) هم حائز اهمیت می‌باشد زیرا بزرگترین ویژگی و تفاوت که انسان را از سایر حیوانات متمایز می‌کند، بیان و نطق اوست به عبارت دیگر کلام و بیان (در قالب الفاظ و زبان) ظهور خارجی منطق باطنی بوده و تفکر، تعقل، احساسات، استدلال و عواطف بوسیله‌ی زبان تجلی می‌یابد.

در یک تقسیم‌بندی کوتاه می‌توان زبان را به سه دسته‌ی زبان مادری، زبان مشترک^{۲۰} و زبان تحمیلی^{۲۱} تقسیم بندی کرد که زبان مادری به جامعه زبانی فرد اشاره دارد که او در آن زاده شده و رشد کرده است و نخستین وسیله‌ی ابراز احساسات و اندیشه‌های یک گروه قومی و ملّی است و از طریق همین وسیله است که فرد در واحد اجتماعی اصلی یعنی خانواده ادغام می‌شود و روند اجتماعی شدن شکل می‌گیرد. زبان مادری به لحاظ موقعیت و نقشی که دارد چنانچه برای ارتباط اجتماعی چندین قوم و ملت نیز به کار رود، زبان رایج آن اجتماع می‌شود که در این صورت زبان مادری در سطح چندین ملت یا بخش عظیمی از آن در محدوده مرزهای مشخص و قراردادی و زیر یک پرچم و تحت فرمان یک حکومت بکار می‌رود و نام زبان مشترک به‌خود می‌گیرد و همچنین اگر علیرغم میل باطنی مردم و بدون درنظر گرفتن مصالح عمومی و فرهنگی و علمی و تنها به منظور نشاندن خواست فرد یا گروهی و به قصد امحاء و یا تضعیف زبان‌های رقیب و محتویات آنان به مردم کشوری تحمیل گردد زبان تحمیلی می‌نامیم. زبان مادری نخستین ابزار ابراز احساسات و اندیشه‌های یک گروه قومی است و گوش انسان از بد و تولد با لالایی‌های مادر و سایر نزدیکانش و همچنین با تکلم آنان، با آن آشنا می‌شود.

¹⁸- psychology

¹⁹- anthropology

²⁰- common language(Lingua franca)

²¹- imposed language

هر قوم و ملتی فرهنگ خاص خود را دارد که هر یک سلسله سنت‌های حاکم بر آن قوم که ریشه در آداب اجتماعی آنها دارد ریشه می‌گیرد و کاملاً وابسته به زبان آن ملت می‌باشد و با ازبین رفتن زبان، فرهنگ و اخلاق وسیس شعور و قدرت ملت از بین خواهد رفت.

اهمیت زبان مادری تا به حدی می‌باشد که سازمان علمی و فرهنگی یونسکو^{۲۲} کسی را باسواند می‌داند که قادر باشد به زبان مادری خودش بنویسد و بخواند و حتی در قانون اساسی کشورمان که میراث مشترک همه مردم ایران از هر قوم و نژاد و میهن نهادهای اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی به شمار می‌رود به صراحت در اصل ۱۵ (قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران) استفاده از زبان‌های محلی و قومی (مادری و ملی) در مطبوعات و رسانه‌های گروهی و تدریس ادبیات آنها در مدارس در کنار زبان فارسی (به عنوان زبان مشترک) آزاد اعلام شده است که همگی دلالت بر اهمیت و جایگاه زبان مادری دارد.

ایران سرزمین نیاکانی گروه‌های فرهنگی - چندزبانی است که به زبان‌های اردو، بلوجی، کردی، عربی و غیره گوییش می‌کنند. ولی زبان رسمی مدرسه‌ها فارسی، یا زبان گروه بیشینه شمار (اکثریت) است، که زمینه ساز دشواری دوگانگی زبان خانه و مدرسه برای هزاران هزار کودکی می‌شود که زبان مادری‌شان فارسی نیست. میزان در پایه مانی (مردودی) در میان این گروه‌ها بیشتر از گروه فارسی زبان است، همان گونه که در میزان آموزش‌گریزی (ترک تحصیل) هم آنها بر این گروه فزونی دارند. در راستای بازشناخت این دشواری، وزارت آموزش و پرورش کشور یک دوره آماده سازی یک ماهه برای کودکانی که زبان ماری شان فارسی نیست، برنامه‌ریزی کرده است که درست یک ماه پیش از آغاز پایه‌ی اول برگزار می‌شود. افزون بر این در برخی از استان‌ها دوره‌های یک ساله‌ی پیش‌دبستانی برگزار می‌شود که بدون آنکه هیچ گونه برنامه‌ی ویژه ای برای غیرفارسی زبانان داشته باشند پذیرای هر دو گروه می‌شوند.

هدف تحقیق حاضر این است که نیاز پرداختن به این دشواری را برجسته کند و پی‌جواب راهکاری بخردانه برای از میان برداشتن آن از راه یکی از گونه‌های آموزش دو زبانه شود. تنها شمار چشم گیر دانش آموزانی که دچار این دشواری هستند، و پیامدهای زیان بار آن که گریبان گیر دانش آموزان دیگر زبان هستند، نشان دهنده‌ی ارزندگی آموزشی برای پرداختن به این دشواری است. پیشینه‌ی پژوهشی آموزش دو زبانه چارچوب نظریه‌ی پژوهش کنونی را پدید می‌آورند که در آن با به کارگیری داده‌های گردآوری شده با پرسشنامه دانش آموزی در «بررسی

جهانی پیشرفت در خواندن» (پرلز) وابستگی گوناگونی در عرصه‌های های خواندن به میزان هم سایی (تماس) با زبان فارسی نشان داده می‌شود. چنین گوناگونی در ارزه‌های خواندن همراه با جایگاه بسیار پایین دانش آموzan ایرانی در این بررسی جهانی گویای نیاز به بازنگری بنیادی در سامانه آموزشی کشور و گشايش گره‌های شناسایی شده (دوگانگی زبان خانه و آموزشگاه) است.

۱-۵ اهداف تحقیق

۱-۵-۱ هدف کلی

بررسی جایگاه و کاربرد زبان‌های فارسی و کردی در اورامانات (شهرستان‌های چهارگانه‌ی پاوه، جوانرود، روانسر و ثلات باباجانی)

۱-۵-۲ اهداف جزئی

- ۱- بررسی کاربرد زبان فارسی و کردی در حوزه‌های گوناگون مانند خانواده، مدرسه، موقعیت‌های رسمی و غیررسمی و مراکز اداری
- ۲- بررسی وضعیت جنسیت و کاربرد زبان فارسی و کردی در حوزه‌های گوناگون مانند خانواده، مدرسه، موقعیت‌های رسمی و غیررسمی و مراکز اداری
- ۳- بررسی وضعیت سن و کاربرد زبان فارسی و کردی در حوزه‌های گوناگون مانند خانواده، مدرسه، موقعیت‌های رسمی و غیررسمی و مراکز اداری
- ۴- بررسی وضعیت سطح تحصیلات و کاربرد زبان فارسی و کردی در حوزه‌های گوناگون مانند خانواده، مدرسه، موقعیت‌های رسمی و غیررسمی و مراکز اداری

۶-۱ فرضیه‌های تحقیق^{۲۳}

۶-۱-۱ فرضیه‌ی صفر

فرضیه‌ی صفر در این تحقیق به شکل زیر مطرح می‌شود:

عواملی از قبیل حوزه‌های مختلف اجتماعی، سن، جنس، سطح تحصیلات و زبان مادری همسر هیچ تاثیری بر انتخاب زبان ندارد.

²³ -research hypothesis

۶-۱ فرضیه‌های اصلی تحقیق

- ۱- در منطقه‌ی اورامانات در موقعیت‌های رسمی و در برخورد با کرد زبانان و فارسی زبانان از زبان فارسی و در موقعیت‌های غیررسمی و در برخورد با کرد زبانان از زبان کردی استفاده می‌شود.
- ۲- در منطقه‌ی اورامانات از نقطه نظر گروه‌های سنی، افراد جوان، از نقطه نظر گروه‌های جنسی دختران و از نقطه نظر گروه‌های تحصیلی افراد تحصیل کرده بیشتر از دیگر گروه‌ها از زبان فارسی استفاده می‌کنند.

۷ - ۱ تعاریف اصطلاحات و متغیر^{۲۴} ها

۷ - ۱ زبان^{۲۵}

زبان وسیله‌ی بیان تفکر است و غالباً برای انتقال فکر کسی به دیگری به کار می‌رود. این انتقال ممکن است به وسیله‌ی گفتن، نوشتن، اشاره و یا لمس انجام شود. پس هر چه وسیله‌ی انتقال فکر، یعنی زبان، از طرفی ساده و از طرف دیگر دقیق‌تر باشد، عمل انتقال فکر دقیق‌تر و راحت‌تر صورت خواهد گرفت.

۷ - ۱ زبان مادری

زبان مادری زبانی است که از مادر، پدر و نزدیکانمان آموخته‌ایم. بنا به نظر پژوهشگران کودک در رحم مادرش با زبان مادری اش آشنا می‌شود و هنگام به‌دنیا آمدن که گریستن آغاز می‌کند اگر به زبان مادریش با وی سخن گفته شود، گریه‌اش را قطع کرده گوش می‌دهد.

۷ - ۱ دوزبانگونگی^{۲۶}

این اصطلاح که نخستین بار از سوی چارلز فرگسن در سال ۱۹۵۹ پیشنهاد گردید، در مورد اجتماعاتی به کار می‌رود که در آن‌ها دو گونه‌ی متمایز از یک زبان، دارای نقش‌های متفاوتی هستند و هر یک در موقعیت‌های مختلفی به کار گرفته می‌شوند. البته اغلب زبان‌ها دارای گونه‌های مختلف با نقش‌های گوناگونی هستند که هر یک در موقعیت‌های رسمی و غیررسمی متفاوتی به کار می‌روند. (مدرسی، ۱۳۶۸)

²⁴-variable

²⁵-language

²⁶-diglossia

۴ - ۷ - ۱ دو زبانگی^{۲۷}

تعریف مفهومی:^{۲۸}

تعریف دو زبانگی ، تعریف چندان ساده‌ای نیست و با آن که در این زمینه زبان شناسان تعریف‌های گوناگونی ارائه داده‌اند ، به سهولت نمی‌توان یکی از آنها را بعنوان تعریفی جامع و کامل انتخاب کرد . دو زبانگی پدیده‌ای است جهانی که در اکثر کشورهای جهان وجود دارد و عبارت از حالتی است که فرد به زبان دیگری غیر از زبان مادری خود آموزش می‌بیند. زبان مادری اوّلین زبان آموخته شده توسط فرد است، زبانی که فرد بدان تکلم می‌کند، با آن رشد می‌یابد و عناصر فرهنگی و اجتماعی محیط خود را توسط آن دریافته، لمس کرده و با آن هویت می‌یابد.

دو زبانگی با توجه به معیارهای زیر تقسیمات گوناگونی دارد:

- ۱) **نوع یادگیری.** بر اساس این معیار، دو زبانگی را به طبیعی و غیرطبیعی تقسیم می‌کنند: اگر شخص دو زبانه از طریقی غیر از آموزش دو زبانه شود، چنین حالتی را دو زبانگی طبیعی^{۲۹} می‌نامیم. این امر در جوامعی رخ می‌دهد که دو یا چند زبان و گویش در آنها رایج است.
- ۲) **میزان تسلط بر دو زبان.** بر اساس معیار مذکور، دو زبانگی به همپایه^{۳۰} و ناهمپایه^{۳۱} تقسیم می‌شود: در دو زبانگی همپایه شخص بر هر دو زبان، در تمام ابعادش، تسلطی تقریباً یکسان دارد، درحالی که در دو زبانگی ناهمپایه گرچه هر دو زبان را می‌داند، تنها بر یکی از آنها تسلط کامل دارد. در دو زبانگی همپایه، شخص برای زبان مادری و زبان دوم، نظامی از عناصر و قواعد کامل در ذهن دارد به طوری که معمولاً این دو نظام در هم تداخل نمی‌کنند.
- ۳) **نقش اجتماعی زبان.** بر این اساس دو زبانگی به صورت‌های خانگی، مدرسه‌ای و یا خیابانی بروز می‌کند: گاه شخص به سبب ازدواج با فردی که دارای زبان دیگری است، در خانه به زبان دوم و در محیط‌های دیگر به زبان اوّل تکلم می‌کند، بنابراین وی دارای ویژگی دو زبانگی خانگی است.

²⁷- *bilingualism*

²⁸- *conceptual definition*

²⁹- *natural bilingualism*

³⁰- *tantamount bilingual*

³¹- *compound bilingual*

۴) گونه‌های زبان. بر اساس معیار گونه‌های زبان، دوزبانگی به صورت شفاهی، کتبی و کامل پدیدار می‌گردد: اگر شخص فقط به گونه شفاهی زبان دوم مسلط باشد و تنها از دو مهارت گفتن و شنیدن استفاده کند، «دوزبانگی شفاهی» بروز می‌کند. بالعکس، اگر فردی فقط از گونه مکتوب زبان دوم یعنی خواندن و نوشتن سود ببرد، «دوزبانگی کتبی» رخ می‌دهد. در حالت سوم، اگر شخص، هم به گونه شفاهی و هم به گونه مکتوب زبان مسلط باشد یعنی از هر چهار مهارت صحبت کردن، گوش دادن، خواندن و نوشتن در هر دو زبان استفاده کند، «دوزبانگی کامل» خواهیم داشت.

تعریف عملیاتی:^{۳۲}

دو زبانگی با معرفه‌های میزان استفاده از زبان دوم در محیط خانواده، محیط آموزش، محیط اجتماعی، محیط اداری و محیط تجاری سنجیده می‌شود.

۵ - ۷ - ۱ زبان محلی^{۳۳}

زبان گفتاری و ادبیات بیانی منطقه-گویش محلی منطقه.

۶ - ۷ - ۱ قومیت^{۳۴}

یکی از مؤلفه‌های طبقه‌بندی افراد در گروه‌های نژادی است.

۷ - ۷ - ۱ انسجام فرهنگی^{۳۵}

یکپارچگی درونی فرهنگ ملی بومی- هم خوانی فرهنگ ملی ایران یا شاخص‌های قومی و قبیله‌ای.

³²-*operational definition*

³³- local language(*Vernacular*)

³⁴- *ethnicity*

³⁵-*cultural cohesion*

۸ - ۷ - ۱ حوزه^{۳۶}

عوامل گوناگونی چون موضوع هدف، موقعیت زمانی و مکانی، فرد یا گروه بودن طرف مورد خطاب، چگونگی رابطه‌ی گوینده و شنوونده از لحاظ برابری، پایین تری یا بالاتری سنتی، طبقاتی، شغلی و غیره، میزان صمیمیت و نیز گفتاری و یا نوشتاری بودن ارتباط زبانی، در تعیین سبک‌های موقعیتی بسیار مهم و مؤثر هستند.

جنت هلمز^{۳۷} (۱۹۹۲، صفحات ۳۰-۲۳) در مورد حوزه می‌گوید: به نظر می‌رسد که عوامل اجتماعی مشخصی مخاطب شما، بافت اجتماعی گفتگو، نقش و موضوع بحث در توجیه گزینش زبان در انواع مختلفی از جامعه زبانی حائز اهمیت باشند.

۸ - ۱ ساختار کلی پژوهش

فصل اول: کلیات تحقیق: در این فصل مسائلی مانند: مقدمه، اهمیت و ضرورت تحقیق، مکان تحقیق، جمعیت، خصوصیات جغرافیایی و گویش این منطقه، بیان مسئله، اهداف تحقیق، فرضیه‌های تحقیق تعاریف اصطلاحات مهم، متغیرهای تحقیق و ساختار کلی پژوهش بحث می‌شود.

فصل دوم: ادبیات و پیشینه‌ی تحقیق: در این فصل موضوعات مهمی مانند: مبانی نظری، زبان، پیدایش زبان، گویش، گونه، دوزبانگی و دوزبانگونگی، رابطه و جنبه‌های آن، زبان فارسی و تاریخچه و گویش‌های آن، زبان کردی و تاریخچه و گویش‌های آن، حوزه و تجزیه و تحلیل حوزه‌ای و تحقیقات پیشین در زمینه دوزبانگونگی در خارج و داخل کشور مورد بررسی واقع می‌شوند.

فصل سوم: روش تحقیق: این فصل به بحث درباره‌ی شیوه‌ی تحقیق، آزمودنی‌ها، ابزارها، جمع آوری داده‌ها، روش‌ها، تجزیه و تحلیل داده‌ها، پردازش داده‌ها، کدگذاری داده‌ها و روش‌های آماری می‌پردازد.

^{۳۶} - domain

^{۳۷} - J.Holmes

فصل چهارم: یافته ها و نتایج تجزیه و تحلیل داده ها: این فصل به بررسی و تحلیل جداول فراوانی و نتایج و تأیید و رد فرضیه ها می پردازند . مقایسه ای کاربرد فارسی و کردی در رابطه با شش حوزه ای اجتماعی: خانواده، دوستی، همسایگی، داد و ستد، آموزش و اداری بحث می شود همچنین تأثیرات سن، سطح تحصیلات، جنس و زبان مادری همسر بر کاربرد زبان ارائه می شود. در این فصل جدول و شکل های مربوط هم دیده می شوند.

فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری: این فصل شامل خلاصه، بحث، نتیجه گیری، رسم نمودار پدیده ای دوزبانگونگی در اورامانات، کاربردهای نظری و عملی و همچنین چشم اندازهایی برای تحقیق بیشتر می باشد. ضمیمه ای این فصل، واژه ها و اصطلاحات فنی و پرسشنامه ای به کاررفته در این تحقیق است.

فصل دوم :

ادبیات و پیشینه‌ی تحقیق

۱ - ۲ مقدمه

امروزه به ندرت می‌توان کشورهایی را سراغ داشت که لاقل بخش کوچکی از جمیعت آنها به دو یا چند زبان تکلم نکنند، هم اکنون حدود چهار هزار زبان گوناگون تخمین زده می‌شود. توزیع زبان‌ها یکسان نیست، بعضی نواحی عملاً تک زبانه هستند، در حالی که در برخی نواحی دیگر ممکن است حتی به چند زبان سخن گفته شود. ارقام بیانگر شرایطی هستند که در آن زبان‌ها همزیستی می‌کنند و در عین حال نشان می‌دهند که نیاز به تعلیم و تربیت دو زبانه بسیار زیاد و در عین حال بسیار پیچیده است. گسترش علم و تکنولوژی، افزایش امکان جابه جایی سریع جمیعت، تغییر مداوم شرایط اقتصادی و سیاسی، تغییر افق‌های فرهنگی و نیازها و امیدهای انسان‌ها و بروز فاجعه‌هایی مانند جنگ، بیکاری و قحطی هم سبب می‌شوند که دائماً در گوش و کنار جهان گروه‌های کثیری از مردم، محل زیست خود را ترک کنند و در نقاط دیگری سکونت گزینند. این امر مستلزم سازگاری‌های بسیار از جمله سازگاری زبانی یعنی فراگیری یک زبان دیگر است. در کنار این نوع دو زبانگی که ناشی از جابجایی سریع جمیعت در روزگار ما است، نوع دیگری از دو زبانگی نیز وجود دارد که در مقایسه با نوع اوّل می‌توان آنرا دوزبانگی «کلاسیک^{۳۸}» نامید، به این صورت که در بسیاری از کشورهای جهان به علل تاریخی گروه‌هایی از مردم که به زبان‌های گوناگون سخن می‌گویند، قرن‌هاست که در کنار هم زندگی می‌کنند، عوامل اقتصادی و فرهنگی در این کشورها به گونه‌ای آرایش یافته است که یکی از زبان‌های رایج در آنجا، به عنوان زبان رسمی شناخته می‌شود. به هر حال، دو زبانگی خواه در شکل نوین و خواه در شکل سنتی آن مسائلی را برای نظام‌های آموزشی مطرح کرده است که پاسخگویی به آنها، به بررسی‌های دقیق و همه جانبه نیاز دارد.

این فصل شامل سه بخش به صورت زیر می‌باشد: بخش اول به بحث و بررسی درباره مبانی نظری، تاریخچه‌ی زبان^{۳۹}، گویش^{۴۰} و گونه^{۴۱} و لهجه‌های زبان‌های فارسی و کردی می‌پردازد و

³⁸-classic

³⁹-language history

تعاریف، تفاوت‌ها و ویژگی‌ها و روابط آن‌ها را ارائه می‌دهد. بخش دوم شامل دوزبانگونگی و دوزبانگی و کاربردها، ارتباط و جنبه‌های گوناگون آن می‌پردازد. بخش سوم هم به پیشینه تحقیقات داخلی و خارجی در زمینه دوزبانگونگی^{۴۲} می‌پردازد.

۲-۲ مبانی نظری

۲-۲-۱ نظریه ساخت‌گرایی^{۴۳} / رفتارگرایی^{۴۴}

دهه‌ی ۱۹۴۰ و ۱۹۵۰ مکتب «ساخت‌گرایی» یا زبان‌شناسی «توصیفی» مدافعانی همچون لئونارد بلوم فیلد^{۴۵}، ادوارد سپیر^{۴۶}، چارلز هاکت^{۴۷}، چالرز فریز^{۴۸} و دیگران داشته است که این افراد خود را ملزم به استفاده از قوانین علمی زبان‌های بشری که «قابل مشاهده» بودند می‌دانستند، و فقط جلوه‌های کاملاً مشهود و ملموس موضوع تحقیقات آن‌ها بود. به نظر ساخت‌گرایان، وظیفه‌ی زبان‌شناس توصیف و شرح زبان‌های مختلف و مشخص کردن خصوصیات ساختاری آن زبان‌ها بود. این نگرش باعث شد زبان‌شناسان بی‌مهابا متوجه دور افتاده‌ترین نقاط کره‌ی زمین شوند و برای زبان‌های ناشناخته دستور زبان بنویسن. دیدگاه بسیار روشن زبان‌شناسان ساختگرا این بود که «بدون هیچ محدودیتی زبان‌ها می‌توانند از هم متمایز باشند» و این که هیچ پیش تصویری در این زمینه قابل قبول نیست. فریمن توآدل^{۴۹} (۱۹۳۵:۵۷) این اصل را به شکل کاملاً افراطی بیان کرد. «هر نوع تلقی که از تفکر، روح جان و مجردادی از این دست که به عنوان واقعیت‌های موجود داریم، باید به این باور برسیم که دانشمند این نوع علوم بدون یافتن عینیتی در این زمینه‌ها به موفقیت رسیده است چنان که گویی تمامی اطلاعات به دست آمده را از طریق سیستم عصبی فیزیولوژیکی بدن خودش به دست آورده است. حال می‌توان نتیجه گرفت که اگر دانشمند این رشته از علوم خود را درگیر نیروهای فیزیکی و غیرمادی نماید دانشمند به حساب نمی‌آید. روش علمی به گونه‌ای قراردادی است که در آن تفکر و تصویر نقشی ندارد...». (براون، ۱۳۸۱)

⁴⁰- dialect

⁴¹- variety

⁴²- diglossia

⁴³- constructivism

⁴⁴- behaviorism

⁴⁵- Leonard Bloomfield

⁴⁶- Edward Sapir

⁴⁷- Charles Hockett

⁴⁸- F. Charles

⁴⁹- Freeman Twaddell

زبان‌شناسان ساختگرا تنها اطلاعاتی را که به وضوح قابل مشاهده و درک می‌باشد بررسی می‌کنند و هیچ فرض و الزامی را در این مورد که دیگری ممکن است مراحل شناختی مشابهی با افراد دیگر داشته باشد در نظر نمی‌گیرند. بعضی نظرات موجود در افکار اسکینر مخصوصاً نظرات وی در کتاب «رفتار زبانی» (۱۹۵۷) بیان‌گر این مطلب است که هر تصویری از «عقیده» یا «معنی» افسانه توضیحی بیش نیست و یک سخنگو صرفاً بسان مکان هندسی از رفتار زبانی است تا علت آن رفتار. چارلز اسگود^{۵۰} (۱۹۵۷) از رفتار زبانی همچون یک «مرحله وساطت نمایشی» یاد کرده است که تاکنون از دیدگاه غیرذهنی زبان جدا نشده است. (براون، ۱۳۸۱)

آنچه برای ساختگرایان و زبان‌شناسان توصیفی مهم‌تر می‌نمود، این بود که زبان قابل تجزیه به بخش‌ها و یا اجزای کوچک‌تری می‌باشد، به طوری که این بخش‌ها را می‌توان از لحاظ علمی مورد بحث و بررسی قرار داد، با هم مقایسه کرد و مجدداً با هم ترکیب نمود. به تبعیت از چنین اصلی در دهه‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۵۰ زبان‌شناسان به سرعت به سوی زبان‌های ناشناخته‌یاقصی نقاط جهان جهت تبیین دستور زبان آن‌ها گسیل شدند. (همان)

در میان روان‌شناسان، رفتارگرایان توجه خود را به پاسخ‌هایی کاملاً قابل مشاهده معطوف داشتند، یعنی همان رفتارهایی که به عینه قابل درک، ضبط و اندازه‌گیری بودند. یک «روش علمی» به طور جدی مسایل را مورد بررسی قرار می‌دهد. بنابراین جنبه‌هایی از قبیل هوشیاری و درک مستقیم، ذهنی تصوّر شده و حوزه‌ی حقیقی غلطی را در بر می‌گیرند. عدم اعتماد به مشاهده درباره‌ی مسایلی همچون هوشیاری، تفکر جنبه‌ی شکل‌گیری مسایل و یا تحصیل دانش عناوینی را به وجود آورده‌اند که بحث در مورد آن‌ها در چارچوب اصول رفتارگرایی غیرممکن می‌نماید الگوهای رفتارگرایی واقعی شامل یک سلسله اعمال کلاسیک و شرطی شدن‌ها، یادگیری‌های گفتاری طوطی‌وار، یادگیری‌های ابزاری و یادگیری‌های تشخیصی و سایر رویکردهای «تجربی» در مطالعه‌ی رفتار انسانی می‌شود. شما با آزمایشات کلاسیک سگ پاولوف^{۵۱} و جعبه‌های اسکینر^{۵۲} آشنا هستید این آزمایشات نیز می‌خواهند نشان دهند که می‌توان با شرطی کردن ارگان‌های بدن به پاسخ‌های موردنظر رسید در صورتی که کار به میزان مناسب و برنامه‌ی ثبتی درست ارائه شود. (همان)

^{۵۰}- Charles Osgood

^{۵۱}- Pavlov

^{۵۲}- Skinner

۲-۲ نظریه‌ی عقل‌گرایی^{۵۳} و روان‌شناسی شناختی^{۵۴}

در دهه‌ی ۱۹۶۰ نوام چامسکی^{۵۵} مکتب زبان‌شناسی «زایشی- گشتاری» را پایه‌گذاری کرد. چامسکی سعی داشت اثبات کند که زبان انسان را نمی‌توان به سادگی و تنها از راه به دست آوردن اطلاعات اوّلیه و مشاهده‌ی محرک‌ها و پاسخ‌های محیطی توسط زبان‌شناسان آزمایشگاهی به دقت بررسی کرد. زبان‌شناسان مکتب گشتاری نه تنها به توصیف زبان یا رسیدن به «کارایی توصیفی» زبان علاقه‌مند بودند بلکه اشتیاق داشتند به «کارایی تبیینی» در مطالعه زبان برسند که خود «اصولی پایه‌ای و مستقل در هر زبان دارند و این به خاطر انتخاب کارایی توصیفی دستوری است که می‌توان برای هر زبانی متصوّر شد» (چامسکی، ۱۹۶۴: ص ۶۳)

هسته‌های اوّلیه انقلاب زبان‌شناسی زایشی- گشتاری حدوداً در سال‌های آغازین قرن بیستم کاشته شد. فردینان دو سوسور^{۵۶} (۱۹۶۹) ادعا می‌کند که بین واژه‌ی گفتار^{۵۷} (همان چیزی که اسکیز آن را «مشاهده» می‌کند و چامسکی آن را «کنش» می‌نامد) و واژه‌ی زبان (که منسوب می‌شود به واژه «توانش» با همان توان درونی و غیرقابل مشاهده ما فرق وجود دارد). اما در چند دهه بعد همانگونه که قبلاً به آن اشاره شد زبان‌شناسان توصیفی عمدتاً بر آن شدند که توانش را نادیده بگیرند و به مطالعه‌ی کنش بپردازنند. انقلابی که به سبب زبان‌شناسی زایشی به وجود آمد با تمایل زبان‌شناسان توصیفی به مطالعه‌ی کنش زبانی (که نماد خارجی زبان است) در هم شکسته شد و توجه زبان‌شناسان بیشتر معطوف به تمایز شخص بین سطح قابل مشاهده زبان (روساخت) با سطح عمیقی (ژرف ساخت) و غیرقابل مشاهده آن گردید، سطح غیرقابل مشاهده زبان بیشتر شامل معنا و مفهوم می‌شد که این معنا و مفهوم در نهایت سطح قابل مشاهده زبان را به وجود می‌آورد.

از سوی دیگر روان‌شناسان شناختی ادعا کردند که معنا، ادراک و دانستن داده‌های اصلی برای مطالعات روان‌شناسانه می‌باشد. «شناختگرایان» بیشتر سعی دارند تا اصول روان‌شناسی عملکردها را بیابند و کمتر به مطالعه بر روی ارتباط موجود میان پاسخ و تحریک می‌پردازند. دیوید آسوبل^{۵۸} (۱۹۶۵: ص ۴) خاطر نشان کرد: (براؤن، ۱۳۸۱)

^{۵۳}- rationalism

^{۵۴}- cognitive psychology

^{۵۵}- Noam Chomsky

^{۵۶}- Ferdinand de Saussure

^{۵۷}- parole

^{۵۸}- David Ausbel